Δ. ΕΡΙΣΤΕΑΣ

ΤΟΚΣΑΡΕΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΗ
„ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ"

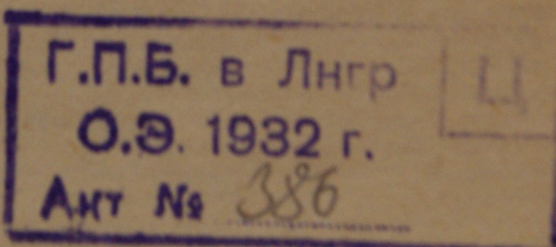
ΡΩΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ
1932

Δ. ΕΡΙΣΤΕΑΣ

D8
380

ΤΟΚΣΑΡΕΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ
„ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ"

ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ
1 9 3 1

Д. ЭРИСТЕАС

„Токсареас“

(Сборник стихов)

ИЗДАТЕЛЬСТВО
„КОММУНИСТИС“

РОСТОВ-ДОН
1 9 3 2

Χαριζμένα ςον
ς. Μίτςον Σακαρέλον
Δ. ΕΡΙΣΤΕΑΣ.

ΣΙΝ ΛΙΡΑΝ

Αλακςον, λίρα, τον ςκοπος
το τςινκρομένον τιν λαλίας·
πάι τι ςκλαβίας ο κερος
τι διςτιχὶας.

Πάι ο κερος, πυ ι χαρα
ςο στόμα-ς έτον μιρολόγια,
πυ χτίκιαζες ςα ςκοτινα
κε εμαρένυς ςα ιπόγια.

Αςα καφύλια έδγα τι χορι
ςα ιλιακυς κε ςανιχτίας,
πυ καμπανιζ ο ίλεν κ ι ζοι
με τι χαρας τα τραγοδίας.

Φόρεμαν έπαρ τιν Αδγιν,
κε αςον ίλεν τιν φοτιαν,
τα κὸρδας αςον μαχιτιν
κε ας αιδόνια τιν λαλὶαν,
τάπςιμον τενθυςιαζμυ,
πεφτάι τα ς έπια πολιτίας
κι απλον ςον κάμπον, τυρανυ
τάςτρια κε τα φοτίας.

Ολια παρατα κε τι μορφις
άλακςον, λίρα, τι λαλία-ς.
Κε εμπρολάτες τι ζοις
ςον κάμπον τρέκςον τι δυλίας.

Κατ έςτεχες ακόμαν χρόνια κάμποσα,
κομςομόλος ατόρα κεγο νάτρεχα,
άμον φοτία ςόλα να επρόφτανα,
τυς ιλτς κε τυς αβγίτες να ετόκςεβα,
τι τεχνικις τα κάστρα να κιρίεβα,
κε τον εχτρον τα κάστρα να εκρέμιζα.
Μάνα, γιατι γλιγόρεςες κεπίκεςμε!
— Τυ κάκυ ρίζαμ, γιόκα, τα παράπονας,
ςιν όραν εγενέθες, κέχο φτέκςιμον
εγο, πυ κεταράες με τυς γίγαντας,
τι δρακς, τιν πετιλέτκαν πυ εγένεςαν,
τα ςςέρια τετζαλένια, πυ το πρόσοπον
απαν αφκα τι κόζμονος εγίρτςανε.
Για μέναν κίνε, γιόκαμ τα παράπονας!
τερ τα ςινέλκας, τέρεν, κέπαρ μάθεμαν.
Ατιντς, πυ τα τεμέλια τι πεντάχρονυ,
τεμέλια με τςιμέντον κε με ςίδερον,
ραςςία αμετακίνιτα εςένκανε.
Κε χτίζνε κε δυλέβνε, εν ι ζίςιατυν,
ι δόκςα, ι χαράτυν εν το χτίςιμον.
Τερ τα ςινέλκας, τέρεν, κέπαρ μάθεμαν.
Σίρον αν τα μανίκιας, κι αφς το τςύνκρομαν
κε ταραγ ςι τακτζίδες, ςι μαστόριδες
να κυβαλις λιθάρια κε νερον να φερτς
όςπυ τα ςςέριας ςόζνε κε τα γόνατας.
Ας κλέο γο ι μάρςα κι ας φτυλίυμε,
πυ τεντελίζν τα ςςέρια κε τα γόναταμ
κε τζόκεπςεν ι δίςα ςοματόπα-μυ!.

III/32

Ответ. редактор КАЧАЛОВ Х.	Технический редактор ГРИГОРИАДИ Ф.	Сдано в набор 10-V Под. в печать 16-V 1932 г.

Типография Греческого Изд ства „Коммунистис" Ростов на Дону

Упол. Крайлит 2849 Зак. 482 Об'ем 1,5п.л. х .44.8оо.=78.40о зн.
Ст-ф. Б5 125Х176 Тир. 3000.

Δύλεβαμε νίχτον μέραν το φαίνεμυν χαπσία,
κε εκίνα κέσαν πάντα να χορτάζνε τα πεδία.
Νέσπαλες, νέπσα Παλάσα, ντο εσίρνες τα λιμος,
τα νεστίας, τεφτοσσίας κι χτιπύνε κσάι σο νυς;
Τα λιτσάνια κι θιμάσε όλεν τιν σαρακοστιν,
χορις λαδ κεκίνα πάντα, κάποτε χορις πσομιν;
Κσάι σο νυς κι κρύι, ε μάρσα, άντρασις για τιν δυλίαν
με τα μίνας κε τα χρόνια ρίαζεν τιν κσενιτίαν.
Περισσαντς ε.ι εκίνος, περισσαν σο σπιτ εσιν,
περισσάνια τα πεδίας, ζοντανα κε χορις πσσιν.
Εσι σίρνες τι σσερίας τα τερτόπα σα πετσίας
κι ατος τα κακοπιρίας.

. . . .

Κρύι σο νυς, νέπσα κοχράκα, όντες έφαγα το κσίλον
ασον κορπακορ τον άντραμ γιι τανάπαγο τον Φίλον.
Πος εχόρεπσα εντάμαν με τεκινον το στραβον
απαν σι ποπα ταλον.
Κε ατα-πα αν ενεσπάλθαν κατι λες, νέπσα κυτύλα,
πυ ατότε τεα ίσσες ας εμεν περσα ταχύλια,
ασι ζις τιν νοστιμάδαν ντέγριxσαμε γο κε σι,
νεοντάδες κε γρεάδες, με τομάτια κε στραβι.
Εσκοναμε αν τομάτια, ι σιλια εκατιβένεν,
σαρνικον ίπαμε λόγον τόνομανεμυν εβγένεν.
Θα στιμνόναμε τον κόζμον για να ίμες σολτς καλι,
κε θεπίναμε τον λόγον *κε ταφέντιμ τι κυνι.*

Ι ΣΟΝΙΑ

— Νέπσα, Σόνια, παλαλόθες, νέπσα Σόνια κι νυνιις,
χα σα δεκοχτο εσέβες, πυρνον άβριον θαντριις.
Κέναν-κεναν με ταγύρια, κέναν-κέναν με τι νέις
σα σχολία, σα σοβέτια κε σα σινεδρία τρέις.
Νέπσα, ατα πσομιν κι φέρνε κι γομον ατα κιλίαν
κεν ατο ντεφτας δυλίαν

Χα σα δεκοχτο εσέβες, πυρνον άβριον θαντριις,
για τιν πρίκας, σι ατόρα, τον γαμπρον πρεπ να νυνιις.

— Πρίκαν έχο γο τα ςσέριαμ, φυλιρια έχο τομίαμ
κι πυλο εγο τα κάλιαμ, κι ςκλαβόνο τιν καρδ'αμ
γι άντραν, μάνα, κε γαμπρον.
Κ ιμ εγο για τον ζιγον.

Κ ιμ εγο να κίμε ομάλια κε να κάθυμε ςεβόρας·
με κεντίματα, αντέλας κìμε να περάζο όρας·
να ςτιμνόνο τι γρεàδας, να γριντςόνο τι πεδàντας,
να νονίζο νìχταν μέραν τίναν θα χτιπο ςα κάντζας;
Με τα κςένα ιδροκαμάτικ το φαιμ νακςαςφàλίζο
κι νονίζο.

Αντρας, πρίκα, βίος, μάνα για τεμέναν φυλιρία
εν μονàχον ι δυλία.

Τα παλια εκίνα πάνε, πèραςαν εκάτςαν-κα,
θελτς να ζις θα καμτς ατορα κε τομίας θα βαλτς κα.

1931

ΣΙΡΟΝ ΑΝ ΤΑ ΜΑΝΙΚΙΑΣ ΚΙΑΦΣ ΤΟ ΤΣΥΝΚΡΟΜΑΝ

— Να εμυν παλικάρι δεκοχτο χρονον,
με τις αβγις τιν δίναμιν ταρìνιγον,
τα κάλια, τεμορφάδας ςα αμάλαγα,
το πρότον τιν φοτίαν τι νεότιτας.
Να έμυν παλικάρι δεκοχτο χρονον·
τιν νìχταν νεμαθàνα κε να δύλεβα
τιν μέραν ςα ζαβότια κε ςα φàπρικας.
Μαθ'τι; ςα ςκολία κε τι „λάμποτζκας
τΙλιτζ,“ εγο ςον κάμπον ςίρμαν νάμυνα.
Ταχτζις ςιν πετιλέτκαν, ςο πεντάχρονον
με τι τρανυς ταχτζιδες, τι μαςτόριδες,
κε μαθιτις να èμυν με τυτάρνικυς.
Πεδιν τι πετιλέτκας, γο κε θρέμανατς.
εντάμαν με τεκίνεν να μεγάλονα,
το γάλαν να εβίζανα αςον κόλφενατς,
γάλαν παρχαρομάνας, γάλαν άδολον,
πυ αναςτεν τι δράκυς κε τι γίγαντας.
Μάνα, γιατι γλιγόρεςες κεπίκες-με!